

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

IX. volebné obdobie

Číslo: PREDS-353/2023

76

N á v r h

skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky

na v y s l o v e n i e n e d ô v e r y

členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi ŠUTAJ EŠTOKOVI, poverenému
riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky

Bratislava november 2023

Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky

KANCELÁRIA PREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY		
Dátum zaevidovania: 22 -11- 2023		
Číslo spisu: PREOS - 353/2023		
Listy: 1+3/21	Prílohy:	
RZ	ZH	LU

Vážený pán
Peter Pellegrini
Predseda NR SR
Bratislava

V Bratislave dňa 16. novembra 2023

Vážený pán predseda Národnej rady Slovenskej republiky,

dovoľujem si Vám predložiť návrh na zvolanie schôdze Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 83, ods. 2 Ústavy SR v spojení s § 17, ods. 2 Zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

Poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky navrhujú, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

Podaný návrh za skupinu poslancov/kyne uvedie a odôvodní poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Michal Šimečka. Jeho náhradníkmi/čkami budú poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky podpísaní/é pod týmto návrhom.

S pozdravom,

Michal Šimečka

Prílohy:

1. Návrh na uznesenie NR SR spolu s odôvodnením
2. Návrh na zvolanie schôdze NR SR s podpismi poslancov
3. Návrh na vyslovenie nedôvery členovi vlády SR poverenému riadením ministerstva vnútra SR Matúšovi Šutaj Eštokovi

NÁRODNÁ RADA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

IX. VOLEBNÉ OBDOBIE

Návrh

UZNESENIE

NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

... 2023

K návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením ministerstva vnútra Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi.

Národná rada Slovenskej republiky

Po prerokovaní uvedeného návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky podľa čl. 88 Ústavy Slovenskej republiky

vyslovuje nedôveru

Členovi vlády Slovenskej republiky poverenému riadením ministerstva vnútra Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi

Bratislava 2023

Odôvodnenie
návrhu na vyslovenie nedôvery ministrovi vnútra Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi

Skupina poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky podala počas schôdze NR SR dňa 14.11.2023 návrh na vyslovenie nedôvery členovi Vlády SR Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky a v prípade, ak Národná rada SR tento návrh neprerokuje na schôdzi, na ktorej bol podaný, požiadala o zvolanie schôdze Národnej rady SR do siedmich dní z nasledujúcich dôvodov:

Minister vnútra SR podľa § 46 zákona. č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zák. č. 73/1998 Z.z.") dočasne pozbavil výkonu funkcie štátnej služby vyšetrovateľov policajného zboru, pričom opomenul rozhodnutie prokurátora o poskytnutí ochrany podľa § 4 v spojení s § 7 zákona č. 54/2019 Z.z. o ochrane oznamovateľov protispoločenskej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len "Zák. č. 54/2019 Z.z."), ktorým prokurátor v trestnom konaní poskytol vyšetrovateľom ochranu oznamovateľov protispoločenskej činnosti, v dôsledku čoho nadobudli status chráneného oznamovateľa.

Pri obhajobe svojho konania argumentoval tým, že v prípade ak by dočasne nepozbavil výkonu funkcie štátnej služby týchto vyšetrovateľov, porušil by tým § 46 Zák. č. 73/1998 Z.z..

Obhajoba ministra vnútra neobstoí z nasledujúcich dôvodov:

Podľa § 4 ods. 2 Zák. č. 54/2019 Z.z., ak prokurátor zistí, že oznamovateľ, ktorý podal žiadosť o poskytnutie ochrany podľa § 3 ods. 1, urobil kvalifikované oznámenie, bezodkladne mu poskytne ochranu podľa § 7 a túto skutočnosť písomne oznámi oznamovateľovi, zamestnávateľovi a úradu; oznamovateľovi sa spolu s týmto oznámením doručí aj poučenie o právach a povinnostiach, ktoré mu vyplývajú z postavenia chráneného oznamovateľa. Doručením oznámenia o poskytnutí ochrany zamestnávateľovi sa oznamovateľ stáva chráneným oznamovateľom.

Minister vnútra SR ako poverený člen Vlády SR je povinný pri výkone verejnej funkcie dodržiavať Ústavu, ústavné zákony, zákony, rešpektovať právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej moci a konať tak, aby nevznikala pochybnosť o správnosti jeho postupu a zákonnosti jeho rozhodnutí. Pri výkone svojej funkcie je povinný oboznamovať sa s komplexným skutkovým stavom veci a kvalifikovane s odbornou starostlivosťou postupovať pri jeho skúmaní a hodnotení. Inými slovami, ak minister pri výkone svojej funkcie narazí na rozhodnutie, s ktorým sa nestotožňuje je jeho povinnosťou preskúmať splnenie zákonných možností domôcť sa opravy alebo zrušenia takéhoto rozhodnutia a ak zistí, že taká možnosť neexistuje, napr. z dôvodu uplynutia lehoty na podanie opravného prostriedku, je povinný takéto rozhodnutie rešpektovať a vo veci ďalej konať so zreteľom na jeho existenciu. Preto ak minister vnútra SR dospel k názoru, že rozhodnutie prokurátora o poskytnutí ochrany vyšetrovateľom je nezákonné, bolo jeho povinnosťou v prvom rade preskúmať možnosti podania opravného prostriedku proti takému rozhodnutiu alebo návrhu na preskúmanie jeho zákonnosti príslušným orgánom. Rozhodol sa však pre svojvoľný

výklad a posúdenie zákonnosti rozhodnutia prokurátora nad rámec svojich kompetencií, čím zmaril možnosť zákonného postupu voči takémuto rozhodnutiu a vytvoril stav právnej neistoty tak vo vzťahu k dotknutým vyšetrovateľom ako aj voči verejnosti.

So zreteľom na existenciu rozhodnutia prokurátora o poskytnutí ochrany podľa § 7 Zák. č. 54/2019 Z.z. bolo povinnosťou ministra vnútra skúmať ďalšie možnosti postupu voči dotknutým vyšetrovateľom. Minister vnútra mal povinnosť skúmať, či na úkon, ktorý chce voči vyšetrovateľom vykonať sa vyžaduje súhlas Úradu na ochranu oznamovateľov (ďalej len "ÚOO") alebo sa mohol domáhať preskúmania splnenia dôvodov zániku ochrany podľa § 8 Zák. č. 54/2019 Z.z..

Podľa § 7 ods. 1 Zák. č. 54/2019 Z.z. zamestnávateľ môže urobiť právny úkon alebo vydať rozhodnutie v pracovnoprávnom vzťahu (ďalej len „pracovnoprávny úkon“) voči chránenému oznamovateľovi, na ktorý nedal súhlas, len so súhlasom ÚOO; voči chránenému oznamovateľovi, ktorým je profesionálny vojak, sa súhlas ÚOO vyžaduje, len ak tak ustanovuje osobitný predpis. Súhlas ÚOO sa nevyžaduje, ak sa pracovnoprávnym úkonom priznáva nárok alebo ak ide o pracovnoprávny úkon súvisiaci so skončením pracovnoprávneho vzťahu, ktorý je dôsledkom právnej skutočnosti, ktorá nezávisí od posúdenia zamestnávateľa.

Takouto skutočnosťou sa v prípade postupu voči príslušníkom policajného zboru rozumie postup podľa § 192 ods. 1, písm. f) a g) Zák. č. 73/1998 Z.z. a teda súhlas ÚOO sa nevyžaduje na prepustenie policajta zo služobného pomeru, ak bol policajt právoplatne odsúdený pre úmyselný trestný čin alebo pre trestný čin na nepodmienečný trest odňatia slobody alebo stratil štátne občianstvo Slovenskej republiky alebo nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky. Pre ostatné dôvody prepustenia policajta zo služobného pomeru upravené v § 192 ods. 1 Zák. č. 73/1998 Z.z. sa súhlas úradu vyžaduje a rovnako tak sa vyžaduje súhlas aj pre uplatnenie postupu podľa § 46 toho istého zákona.

V tomto prípade nie je možné uplatniť vyššie uvedený postup, pretože v tomto prípade nešlo o úkon súvisiaci s ukončením pracovného pomeru a nešlo ani o objektívnu skutočnosť, pri ktorej sa súhlas nevyžaduje, t.j. ani jedna z podmienok, ktorá by odôvodňovala nepožiadanie o súhlas ÚOO nebola splnená.

Podľa § 7 ods. 5 Zák. č. 54/2019 Z.z. ÚOO udelí súhlas s navrhovaným pracovnoprávnym úkonom zamestnávateľa voči chránenému oznamovateľovi, len ak zamestnávateľ preukáže, že navrhovaný pracovnoprávny úkon nemá žiadnu príčinnú súvislosť s kvalifikovaným oznámením, inak žiadosť o udelenie súhlasu zamietne.

Z uvedeného vyplýva, že ak chcel minister postupovať podľa § 46 Zák. č. 73/1998 Z.z., pretože nadobudol presvedčenie, že existujú zákonné dôvody pre dočasné pozbavenie výkonu štátnej služby dotknutých vyšetrovateľov a tieto dôvody vyhodnotil tak, že nemajú príčinnú súvislosť s kvalifikovaným oznámením vyšetrovateľov, v dôsledku ktorého im bola prokurátorom poskytnutá ochrana, mal povinnosť požiadať ÚOO o súhlas s týmto úkonom, v opačnom prípade je úkon, na ktorý ÚOO neudelil súhlas neplatný. V prípade, ak by ÚOO súhlas neudelil, mal by minister vnútra SR zákonnú možnosť domáhať sa preskúmania zákonnosti takého rozhodnutia ÚOO.

Minister vnútra SR svojim konaním voči dotknutým vyšetrovateľom rozsiahlo porušil aj ďalšie povinnosti vyplývajúce mu zo Zákona č. 73/1998 Z.z., konkrétne zákonné pravidlá vedenia konania vo veciach služobného pomeru upravené v § 233 ods. 1 a 2, § 235 ods. 3, § 238 ods. 3, § 238a, §241 ods. 1 a 3, tým, že pred vydaním personálneho rozkazu nezistil skutočný stav veci ani si neobstaral potrebné podklady. Opomenul zákonnú povinnosť rovnako dôkladne posudzovať všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech dotknutých vyšetrovateľov. V absolútnej miere odignoroval práva dotknutých vyšetrovateľ v konaní vo veciach služobného pomeru, keď im neumožnil vyjadriť sa ku skutočnostiam, na základe ktorých minister vnútra vydal personálny rozkaz a navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy. Rovnako tak vydaný personálny rozkaz nespĺňa zákonné záležitosti, pretože nie je v súlade s právnymi predpismi, nevychádza zo skutočného stavu veci a jeho odôvodnenie neobsahuje žiadne hodnotenie ministra ohľadom skutočností a dôkazov podstatných pre jeho vydanie, neobsahuje zákonné náležitosti. Nie je časovo obmedzené tak ako to zákon vyžaduje, čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť.

Nezákonnosť konania ministra vnútra potvrdil svojim uznesením aj Mestský súd Bratislava IV, ktorý nariadeným neodkladným opatrením vyhovel návrhu 1. viceprezidenta Policajného zboru a vrátil ho na jeho pôvodné pracovné miesto. Reakcia ministra vnútra na toto rozhodnutie, ktorý namiesto akceptácie rozhodnutia príslušného súdu a uplatnenie zákonných opravných prostriedkov v prípade nestotožnenia sa s týmto rozhodnutím konajúcemu sudcovi verejne hrozil disciplinárnym konaním je len ďalším z mnohých dôkazov toho, že minister vnútra si ako poverený člen Vlády SR nezaslúži dôveru NR SR. Voči vyjadreniu ministra sa ohradili aj stavovské sudcovské organizácie, napr. Zoj (Za otvorenú justíciu), ktorý konštatoval, že Takýto znevažujúci spôsob verejnej kritiky súdneho rozhodnutia a osoby sudcu v neprávoplatnom súdnom spore zo strany najvyšších predstaviteľov výkonnej moci považujeme za neprípustné zastrašovanie a zasahovanie do nezávislosti sudcov v súvislosti s ich rozhodovacou činnosťou, ktoré vysokou mierou oslabuje rešpekt a dôveru verejnosti v súdne rozhodnutia.

Dňa 15.11.2023 vydal Mestský súd Bratislava IV ďalšie neodkladné opatrenie (sp. Zn. 52Cpr/6/2023), ktorým vyhovel návrhu ďalšieho dotknutého vyšetrovateľa, v odôvodnení ktorého okrem iného konštatoval, že

„Z predložených listinných dôkazov mal súd osvedčené, že žalobca je vyšetrovateľom 1. oddelenia vyšetrovania odboru Bratislava Národnej kriminálnej agentúry. Spolu s ďalšími vyšetrovateľmi sa podieľal na vyšetrovaní viacerých „politicky exponovaných“ káuz, teda trestných vyšetrovaní, ktoré mali široké mediálne pokrytie a ktoré boli opakovane verejne komentované niektorými politikmi (ako to vyplýva napr. z článku zverejnenom v Denníku N dňa 30.10.2023 pod názvom „Čurillovci nemôžu pracovať, s ministrom sa sporia. Šutaj Eštok po boku Fica ohlásil ďalšie čistky“). Táto skupina vyšetrovateľov Národnej kriminálnej agentúry je médiami a niektorými politikmi označovaná ako „čurillovci“ (podľa vyšetrovateľa Jána Čurillu). Medzi takéto „kauzy“ patrí napr. prípad „Očistec“ (v ktorom bol obvinený poslanec politickej strany SMER – SD Tibor Gašpar a Norbert Bödör), prípad „Súmrak“ (v ktorom bolo vznesené obvinenie predstaviteľom politickej strany SMER – SD Robertovi Ficovi a Robertovi Kaliňákovi, ktoré bolo neskôr zrušené generálnym prokurátorom), prípad „Ezechiel 7“ (v ktorom bol obvinený poslanec politickej strany SMER – SD Tibor Gašpar a

Norbert Bödör) a prípad „Rozuzlenie“ (v ktorom bolo vznesené obvinenie bývalým riaditeľom SIS Vladimírom Pčolinským a Michalom Aláčovi, ako aj Petrovi Koščovi, Jánovi Kaľavskému a Martinovi Ciriakovi). Práve v súvislosti s naposledy menovanou kauzou „Rozuzlenie“ bola žalobcovi opatrením prokurátora ÚŠP GP SR poskytnutá ochrana podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov. V tejto trestnej veci ide o vyšetrovanie podozrenia z účasti obvinených na narušení integrity trestných konaní vedených pracovnou skupinou Očistec a ich spochybnení v snahe napomôcť podozrivým. Žalobca spolu s ďalšími oznamovateľmi podali dňa 02.10.2023 trestné oznámenie na ÚŠP GP SR, v ktorom „obvinili“ okrem iných aj čelných predstaviteľov politickej strany SMER – SD (Robert Fico, Robert Kaliňák, Tibor Gašpar) zo snahy odstaviť vyšetrovateľov a operatívnych pracovníkov od vyšetrovania tzv. politicky exponovaných káuz, resp. dosiahnuť zmenu výpovedí kľúčových svedkov v týchto kauzách. Prokurátor ÚŠP GP SR nevyhodnotil toto trestné oznámenie ako „nové“ trestné oznámenie, pretože sa podľa jeho názoru týka skutkov, pre ktoré je vedené trestné stíhanie v kauze „Rozuzlenie“.

Konajúci súd mal ďalej osvedčené, že v súvislosti s vyššie uvedenými vyšetrovaniami, ktoré sa týkali aj predstaviteľov politickej strany SMER – SD, dochádzalo k verejným vyjadreniam politicky exponovaných osôb (najmä, nie však výlučne predstaviteľov politickej strany SMER – SD) vo vzťahu k žalobcovi a iným policajtom (členom pracovnej skupiny Očistec) v tom zmysle, že v prípade získania politickej moci po parlamentných voľbách budú žalobca a iní policajti postavení mimo službu, resp. prepustení z práce a bude im aj odňatý (budúci) výsluhový dôchodok. Táto skutočnosť je všeobecne známa, pričom ju potvrdzuje aj samotné opatrenie prokurátora ÚŠP GP SR o poskytnutí ochrany a poukázať je možné aj na článok zverejnený v Denníku N dňa 27.10.2023 pod názvom „Minister vnútra Šutaj Eštok postavil čurillovcov mimo služby, hoci sú chránení. Hamranovým viceprezidentom zrušil funkcie“. V tomto článku sa uvádza aj to, že minister vnútra Matúš Šutaj Eštok (v súčasnosti člen politickej strany HLAS – SD, predtým člen politickej strany SMER – SD) o vyšetrovateľovi Jánovi Čurillovi a jeho kolegoch hovoril ako o „kovbojoch, ktorí krivia spravodlivosť“ alebo ako o „partičke grázlov“. Vo videu zo dňa 08.09.2022 mal Matúš Šutaj Eštok uviesť takisto nasledovný výrok: „Vy, páni, ste si urobili zo Slovenska štát, v ktorom sa nedá žiť. Tak sa láskavo pobaľte a spakujte si svoje veci. Kade ľahšie zmiznete zo Slovenska a prestaňte trepať nezmysly o maffii, pretože skutočná mafia ste vy, matovičovci, lipšicovci, hamranovci, mikulcovci a čurillovci.“

Minister vnútra Matúš Šutaj Eštok, ktorý sa predtým negatívne vyjadroval na adresu žalobcu a ostatných „čurillovcov“, následne len dva dni po vymenovaní do funkcie ministra vnútra vydal personálne rozkazy, ktorými žalobcu dočasne pozbavil výkonu štátnej služby a ukončil poverenie žalobcu výkonom dočasne neobsadenej riadiacej funkcie. Urobil tak bez toho, aby požiadal o predbežný súhlas Úrad na ochranu oznamovateľov, a to napriek tomu, že žalovaný mal vedomosť o tom, že žalobcovi bola prokurátorom ÚŠP GP SR poskytnutá ochrana podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov. Svoje rozhodnutie o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby žalobcu navyše ani primeraným spôsobom neodôvodnil, z tohto rozhodnutia tak vôbec nie je možné zistiť, prečo by ponechanie žalobcu vo výkone štátnej služby ohrozovalo dôležitý záujem štátnej služby alebo priebeh objasňovania jeho konania. To je v priamom rozpore nielen so zákonom, ale aj s metodickým usmernením žalovaného č. SPC-86-24/1-2006 zo dňa 15.06.2006, z ktorého okrem iného vyplýva aj to, že „nie každé dôvodné podozrenie z porušenia služobnej povinnosti alebo zo spáchania trestného činu je potrebné riešiť dočasným pozbavením policajta výkonu štátnej služby“.

Žalobcovi bol pritom dočasne pozastavený výkon štátnej služby po viac ako dvoch rokoch od vznesenia obvinenia, pričom doposiaľ jediným súdnym rozhodnutím vo veci je rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.10.2021 sp. zn. 2Tpo/68/2021, ktorým súd prepustil žalobcu z väzby na slobodu a v ktorom súd skonštatoval nedôvodnosť trestného stíhania žalobcu. Minister vnútra však vo svojom personálnom rozkaze poukázal výlučne na skoršie uznesenie vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia zo dňa 14.09.2021, a to bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom vysporiadal s neskorším rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zo dňa 01.10.2021 (!), a bez toho, aby akýmkoľvek spôsobom reflektoval ďalší vývoj tohto trestného stíhania od vznesenia obvinenia. Navyše, novovymenovaný minister vnútra takýmto expresným spôsobom zasiahol len voči žalobcovi a ostatným vyšetrovateľom zo skupiny „čurillovcov“, a to napriek tomu, že policajtov obvinených zo spáchania (úmyselných) trestných činov musí byť v Policajnom zbore ďaleko viac.

Všetky vyššie uvedené skutkové okolnosti vo svojom vzájomnom súhrne podľa názoru konajúceho súdu osvedčujú, že voči žalobcovi bolo zo strany žalovaného, resp. zo strany ministra vnútra postupované odlišným spôsobom v porovnaní s inými príslušníkmi Policajného zboru. Dôvodom takéhoto nerovnakého zaobchádzania so žalobcom pritom bolo plnenie služobných povinností žalobcom pri vyšetrovaní vyššie uvedených trestných vecí (najmä kauza „Rozuzlenie“), v súvislosti s ktorými bola tiež žalobcovi poskytnutá ochrana podľa § 7 zákona o ochrane oznamovateľov. Je preto možné dospieť k záveru, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi vydaním predmetného personálneho rozkazu o dočasnom pozbavení výkonu štátnej služby porušil zásadu rovnakého zaobchádzania z dôvodu oznámenia kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti žalobcom, resp. z dôvodu iného postavenia žalobcu (§ 2a ods. 1 zákona o štátnej službe policajtov v spojení s § 2 ods. 1 antidiskriminačného zákona). Išlo pritom o formu tzv. priamej diskriminácie, keďže so žalobcom sa zaobchádzalo menej priaznivo, ako by sa zaobchádzalo s inou osobou v porovnateľnej situácii (§ 2a ods. 2 antidiskriminačného zákona). Takáto diskriminácia je vo všeobecnosti a v pracovnoprávných a obdobných právnych vzťahoch zvlášť zakázaná, a to najmä v oblasti výkonu zamestnania a podmienok výkonu práce v zamestnaní vrátane odmeňovania, funkčného postupu v zamestnaní a prepúšťania (§ 6 ods. 2 písm. b) antidiskriminačného zákona). Žalobca teda v tomto konaní osvedčil existenciu subjektívneho nároku, ktorému by mala byť poskytnutá ochrana nariadením neodkladného opatrenia.”

Konajúci súd tiež konštatoval, že “vychádzajúc z vyššie uvedených východísk dospel súd k záveru, že v prejednávanom prípade existuje predpoklad, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi žalobcom a žalovaným. Súdom nariadené neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany žalobcovi, pričom nariadené neodkladné opatrenie zároveň konzumuje rozhodnutie vo veci samej. Takýto záver súdu potvrdzuje závažnosť a jednoznačnosť protizákonnosti konania ministra vnútra SR.”

Nezákonné rozhodnutie, ktorým došlo k opomenutiu súhlasu ÚOO na pracovnoprávny úkon voči vyšetrovateľom je v zmysle zákona správnym deliktom, za ktorý hrozí rezortu pokuta vo výške do 100.000 Eur, za každé porušenie zákona. Rovnako tak hrozí vznik sekundárnej škody štátu v podobe náhrady škody, ktorú týmto konaním štát mohol spôsobiť dotknutým vyšetrovateľom. V dôsledku ich dočasného pozbavenia výkonu štátnej služby bola ich odmena znížená, čo predstavuje približne pokles o 70% až 75 % príjmu. Rovnako tak by v

prípade konania o náhrade škody pripadalo do úvahy posúdenie vzniku nemajetkovej ujmy vyšetrovateľom. Celková hospodárska škoda, ktorá môže štátu vzniknúť nezákonným postupom ministra vo veci opomenutia súhlasu ÚOO na pracovnoprávny úkon voči dotknutým vyšetrovateľom tak môže presiahnuť celkovú sumu 700.000 Eur. Arogancia moci a nerešpektovanie právnej úpravy a povinností vyplývajúcich zo zákona ministrom vnútra tak nepoškodzuje len demokratické zriadenie a základné princípy právneho štátu, ale môže mať aj značné hospodárske následky pre štát.

Výkon funkcie člena vlády v súlade platnými zákonmi predpokladá Ústava SR v samotnom sľube člena vlády v zmysle Čl. 112 Ústavy SR, ktorý sľubuje, že bude zachovávať ústavu a ostatné zákony a pracovať tak, aby sa uvádzali do života. Opomenutie zákonného postupu pri skúmaní zákonnosti postupov a rozhodnutí orgánov verejnej moci je neakceptovateľným prejavom svojvôle nerešpektujúcim základné princípy právneho štátu, na ktoré sa paradoxne minister vnútra odvoláva pri obhajobe svojho rozhodnutia. Predmetné konanie ministra vnútra SR vzbudzuje nedôveru k jeho schopnosti riadiť Ministerstvo vnútra SR transparentne, zákonným a odborným spôsobom tak, aby o jeho konaní nebolo pochyb ani v zákonnej, ani morálnej rovine. Ignorácia zákonného postupu vedenia konania vo veciach služobného pomeru, nesplnenie zákonných náležitostí vydaného personálneho rozkazu, ignorácia poskytnutia ochrany oznamovateľov protispoločenskej činnosti dáva jasný signál verejnosti, aby ani nepomýšľali na to, že oznámia protispoločenskú činnosť, ktorú pri výkone svojej práce zistili, pretože pred svojvôľou a mocou predstaviteľov štátu ich neochráni žiadny zákon. Minister svojim konaním tiež ignoroval Ústavou SR garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a svojím rozhodnutím vyslal jasný signál, že on stojí nad zákonom, nad právoplatnými rozhodnutiami príslušných orgánov a pri výkone svojej funkcie sa hodlá riadiť svojvôľou a nie právom. Konanie ministra vnútra SR vo veci dočasného pozbavenia výkonu funkcie štátnej služby vyšetrovateľov preto nemožno hodnotiť ako bežnú chybu v úsudku pri výkone funkcie, ktorú je možné ľahko napraviť, ale ako hrubé porušenie ústavných a zákonných povinností ministra vnútra SR pri výkone funkcie povereného člena Vlády SR, smerujúce k rozkladu právneho štátu a demokracie. O čom svedčí aj fakt, že ani po vydaní prvých dvoch neodkladných opatrení minister vnútra neprehodnotil svoj postup, hoci by tak mohol spraviť úplne jednoduchým spôsobom, ak by personálne rozkazy zrušil. Za týmto účelom mu boli doručené aj opravné prostriedky voči personálnym rozkazom (rozklady), ktorým doposiaľ nevyhovel.

Rovnako tak vzbudzujú nedôveru aj ďalšie kroky, ktoré minister vnútra v prvých dvoch týždňoch výkonu funkcie vykonal. Jedným z nich je aj hanebné odvolanie prezidenta policajného zboru a jeho prevelenie do Popradu, bez osobného stretnutia, nezohľadňujúc jeho rodinné a sociálne väzby v mieste kde žije, tri dni pred jeho avizovaným odchodom do civilu na základe žiadosti, ktorú sám podal. Obhajoba ministra vnútra, že ak by o podanej žiadosti vedel, tak by to pri svojom rozhodovaní zohľadnil len preukazuje to, že koná svojvoľne, mocensky, nerešpektujúc okrem záväzných predpisov ani dobré mravy, pretože ak by sa s prezidentom policajného zboru stretol, tak ako to bývalo dobrým zvykom a prejavom politickej kultúry, úcty a rešpektu voči práci ľudí, ktorý zastavali funkcie patriace do menovacej pôsobnosti ministrov a vládnych predstaviteľov, tak by o jeho zámere odísť do civilu jednoducho vedel.

Ďalším dôvodom je nominácia Branislava Zuriana na post riaditeľa Úradu inšpekčnej služby (ďalej len "ÚIS") a jeho verejné vypočutie na zasadnutí brannobezpečnostného výboru, z

ktorého bolo zrejmé, že jeho nominácii nepredchádzal riadny výberový proces zameraný na jeho kvality a odbornú pripravenosť. Minister nevedel odpovedať na otázky ohľadom kritérií výberu kandidáta. Tiež kandidát na riaditeľa nevedel odpovedať za základné otázky o jeho predstave výkonu funkcie, o ktorú sa uchádza. Neprečítal si základné dokumenty o činnosti ÚIS, nepoznal najzávažnejšie prípady, ktoré v minulosti ÚIS riešil a zaujať k nim zrozumiteľný postoj tak, aby členovia a členky výboru a verejnosť si mohli urobiť obraz o tom ako bude funkciu vykonávať a akým smerom sa bude uberať rozvoj jej činnosti pod jeho vedením. Znepokojivou informáciou z pohľadu dôveryhodnosti kandidáta bola aj skutočnosť, že z dôvodu obavy z trestného stíhania istý čas pobýval v Bielorusku, kde bol vypočúvaný bližšie nešpecifikovaným policajnými zločkami. Rozhodnutia Branislava Zuriana v prvých hodinách výkonu funkcie riaditeľa ÚIS sú dôkazom toho, že účelom jeho nominácie nebolo riadne a odborné vedenie ÚIS, ale polická nominácia, ktorej cieľom má byť plnenie politickej vôle až svojvôle ministra vnútra pri personálnych výmenách, demonštrácia moci v policajnom zbore, šikanovanie tých príslušníkov, ktorí sa podieľali na vyšetrovaní politicky exponovaných káuz z éry III. vlády Róberta Fica, nadužívanie až zneužívanie kompetencií plynúcich z výkonu funkcie riaditeľa na vykonanie politických cieľov v personálnej oblasti. Príkladom tohto konania je hrubo neprimeraný zásah jednej zložky ÚIS voči zástupcovi riaditeľa odboru ochrany, prevencie a boja proti korupcii, kedy mu príslušníci ÚIS za prítomnosti prokurátora, s majákmi zatarasili cestu, keď ráno išiel služobným motorovým vozidlom do práce, z dôvodu podozrenia, že nemá oprávnenie na používanie služobného vozidla. Zjavná neprimeranosť spôsobu a výkonu zásahu voči povahe skutku, pre podozrenia z ktorého sa zásah vykonal sú neakceptovateľným zneužitím moci a jasným signálom nepripravenosti a nespôsobilosti riaditeľa ÚIS viesť tento úrad zákonne a v súlade s jeho účelom, na ktorý bol zriadený. Minister vnútra niekoľkokrát verejne deklaroval, že Branislav Zurian je jeho osobnou nomináciou a preberá plnú zodpovednosť za jeho výkon funkcie.

Z vyššie uvedených dôvodov sme nadobudli presvedčenie, že miera intenzity pochybností o spôsobilosti a zákonnosti ďalšieho výkonu funkcie ministra vnútra SR ako povereného člena Vlády SR odôvodňuje podanie návrhu na vyslovenie nedôvery ministrovi vnútra SR Matúšovi Šutaj Eštokovi ako poverenému členovi Vlády SR.

Návrh
skupiny poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky

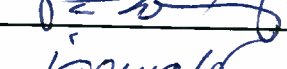
na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

Podpísaní poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky n a v r h u j e m e, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

MENO A PRIEZVISKO

PODPIS

PETER POČUŠK	
HNEŽKA ŠKOPOVÁ	
Roman MIKULÍČ	
Pastislav Krátky	
Libor Gál	
GABOR GRENEK	
MICHAL ŠIROČ	
BURČO KUKČA	
Ullam Tánč	
IGOR MATOVIČ	
SÜLIUS SAKAB	
MAREK KRAJČI	
PROČO JATO	
PERISOVA	
Richard Vošček	

Návrh
skupiny poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

*Podpísaní poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.*

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

MENO A PRÍEZVISKO

PODPIS

[illegible]

Návrh
skupiny poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

Podpísaní poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky n a v r h u j e m e, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

MENO A PRIEZVISO

PODPIS

[illegible]

na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

PODPIS

[illegible]

Návrh
skupiny poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky

na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

Podpísaní poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky n a v r h u j e m e, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

MENO A PRIEZVISKO

PODPIS

Beata Jurík	
ZORA JAUROVA'	
TOMÁŠ HELLEBRANDT	
Tamara Stohlousová	
JASO MICHAL	
Simona Petřík	
ONDŘEJ PROSTŘEDNÍK	
MICHAEL TRUBAN	
ŠTEFAN KIŠŠ	
VERONIKA ŠNOBOVÁ	
JARINA LVIŠČIKOVÁ	
BRONKA ŠPIŠIAK	
Jana Hamelíková	
MICHAEL ŠIMEČKA	
MARTIN PIŠKAL	

Návrh
skupiny poslancov/kýň Národnej rady Slovenskej republiky

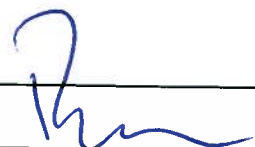
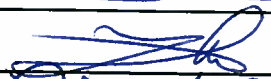
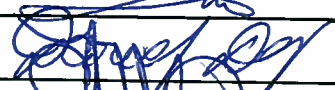
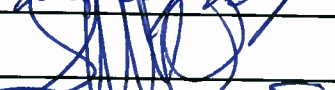
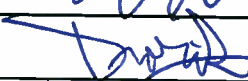
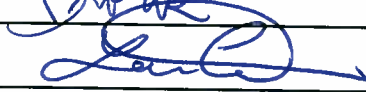
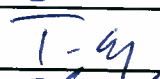
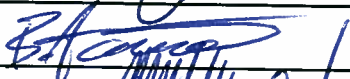
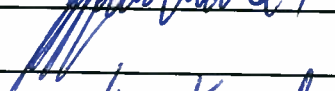
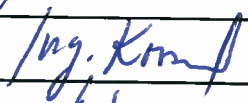
na vyslovenie nedôvery členovi vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v zmysle čl. 88 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len "Ústava SR") v spojitosti s § 109 ods. 1 a 2 zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len "Rokovací poriadok NRSR").

*Podpísaní poslanci/kyne Národnej rady Slovenskej republiky **n a v r h u j e m e**, aby Národná rada Slovenskej republiky vyslovila nedôveru členovi Vlády Slovenskej republiky Matúšovi Šutaj Eštokovi, poverenému riadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.*

V zmysle § 109 ods. 2 Rokovacieho poriadku NR SR žiadame zvolať schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky do siedmich dní od podania tohto návrhu.

MENO A PRIEZVISKO

PODPIS

LUCIA PLAVÁKOVÁ	
MARTIN DUBČÍ	
ZUZANA MESTEROVÁ	
DAVID DEJ	
IVAN ŠTEKUNKO	
TOMÁŠ VACLÁSEK	
VERONIKA VESNÁKOVÁ	
OSKAR DVORÁK	
MIROSLAV LACHOVÍČ	
TINA GAŽOVIČOVÁ	
BRANISLAV VANČO	
ZUZANA ŠTEVČIOVÁ	
DANA KLEINERT	
INGRID KOSOVÁ	
PIERA KALHÁROVÁ	